

Die verontreiniging van die menslike liggaam in perspektief¹

Defiling the human body in perspective

BERT OLIVIER

Departement Filosofie en Klassieke Kultuur
Universiteit van die Vrystaat
Suid-Afrika
E-pos: olivierg1@ufs.ac.za

Bert Olivier

BERT OLIVIER is ereprofessor in Filosofie aan die Universiteit van die Vrystaat, Suid-Afrika. Sy werk is interdisiplinêr en sy publikasies omvat akademiese artikels en boeke oor 'n breë verskeidenheid van dissiplines soos filosofie, kunstteorie, argitektuur, letterkunde, psigoanalitiese teorie, flimkuns, kommunikasiestudies en sosiale teorie. In 2004 is die Stalsprys vir Filosofie deur die Suid-Afrikaanse Akademie vir Wetenskap en Kuns aan Bert toegeken, terwyl die Nelson Mandela Metropolitaanse Universiteit in 2012 'n Uitsonderlike Professorskap aan hom toegeken het. Hy is ook 'n NNS-gegradeerde navorser, en sy publikasies in populêre media strek oor 'n uitgebreide gebied wat filosofiese, kulturele en sosiopolitieke sake insluit.

BERT OLIVIER'S principal position is that of Honorary Professor of Philosophy at the University of the Free State, South Africa. His work is inter-disciplinary and he has published academic articles and books across a wide variety of disciplines, including philosophy, art theory, architecture, literature, psychoanalytic theory, cinema, communication studies and social theory. Bert received the South African Stals Prize for Philosophy in 2004 by the South African Academy for Science and Art, and a Distinguished Professorship from Nelson Mandela Metropolitan University in 2012. He is also an NRF-rated researcher, and has written extensively in popular media on philosophical, cultural and sociopolitical issues, among others.

¹ Die inhoud van hierdie artikel asook die menings wat hierin gelug word, is dié van die outeur. Die artikel is ná 'n lang en oorwoë keurproses vir publikasie. Die *Tydskrif vir Geesteswetenskappe* verwelkom robuuste akademiese debat wat enige artikel betref aanvaar.

Datums:

Ontvang: 2025-10-03

Goedgekeur: 2026-05-12

Gepubliseer: Junie 2026

ABSTRACT***Defiling the human body in perspective***

In the light of what one has witnessed in the course of approximately the last six years, it is probably not difficult for informed people to relate the notion of ‘defiling (or desacralising, violating) the human body’ to the time in which we live. For example, there is accumulating evidence that the so-called COVID “vaccines” contain nanoscale items which change the human body into something it was not before the jab was administered. However, one may be less inclined to connect this idea with historical events dating back centuries, which may nonetheless be understood as providing a suitable backdrop for a comprehension of what has been happening recently, probably for a number of decades already.

*The historical events in question date back to the beginning of the 14th century, when a papal bull (named after the leaden seal or “bulla” which marked it as authentic) was issued (by Pope Boniface VIII) to decree that it was prohibited by the Catholic Church to cut the body of a deceased person into pieces, because it was in conflict with the Church’s sacraments. The context in which this happened concerns the seven Christian crusades aimed at liberating Jerusalem from Mohammedan occupation. This is explored in the first of the fascinating two-volume study of the Dutch phenomenologist, J.H. Van den Berg, titled *Het Menselijk Lichaam*, Part One – *Het Geopende Lichaam* [The Human Body – The Opened Body]. These volumes trace the changing conceptions of the human body from approximately the 14th century until the 20th century, against the backdrop of Hippocrates’s notion of medical treatment in ancient Greece.*

During the crusades it seemed unacceptable to bury important figures among fallen soldiers in the soil of a foreign country, but sending their bodies back to Europe posed the intractable problem of the flesh decomposing in the heat – there were no cooling or freezing facilities like those of today. A “solution” that presented itself was to boil the bodies, remove the flesh from the skeleton, inter the flesh in the foreign land, and return the skeleton to the country where the deceased had come from. The papal bull mentioned earlier addressed this state of affairs by rejecting this practice. Here is the explanatory subtitle of the papal bull (I translate from the Dutch in Van den Berg’s book, p. 79):

Cutting the corpses into pieces and boiling them, with the aim of separating the bones, through this treatment, from the flesh, to send them for burial in their own country, is in conflict with the sacraments.

Van den Berg makes it clear that that the papal bull concerned the procedure during the crusades of cutting up and boiling bodies of important figures who had died, with the purpose of returning their bones to their home countries. He quotes from the bull, in which this practice was described as the “cruel breaking apart of bodies,” which was “hideous in the eyes of God,” to emphasise the gravity with which this matter was regarded.

The point of elaborating on this rather grisly historical phenomenon is to highlight the intrinsic value, even sacrosanctity, that was attributed to the human body during the late Christian Middle Ages, as manifested in the horror with which what was seen as an act of desacralisation was regarded. As Van den Berg proceeds to demonstrate, this was not limited to the papal bull’s rejection of the dismemberment practice during the crusades described above. In fact, it is apparent from his perspicacious interpretive analysis of the attitude of two of the first anatomists in history, Mundinus (also known as Mondino De’Luzzi) and Vigeveno (Guido da Vigeveno), that the people of the time – specifically those whose attention was

focused on the human body – were, to use Van den Berg’s term, “pervaded” (“doordrongen”) by this same “rejection” (p. 82).

Put differently, all the available evidence suggests that these anatomists perceived the human body, which they studied, as inviolable, sacrosanct – so much so that they recoiled from what they clearly perceived as violating it by certain acts that were required for the productive practice of their science. In the case of Mundinus this amounted to a refusal to boil the basilar bone – a section of the main skull bone, with a critical function regarding the structural integrity of the skull base and cavity – which is so complicated that it requires careful scrutiny, and was impossible to study thoroughly at the time unless all the tissue was removed from it through boiling, which also prevented decomposition. The puzzling thing is that Mundinus’s refusal was not explicitly prescribed by the Church; just like Vigevano after him, he was free to boil bones to facilitate anatomical study, and yet he refrained from doing this, even calling it “a sin” which he “omitted” (p. 81). Van den Berg observes that Mundinus was probably aware of this. Nevertheless, one is struck by the resonance of the latter’s refusal with the papal bull’s decree concerning the boiling and dismemberment of corpses.

In the case of Vigevano, Mundino’s student, his refusal to engage in what he evidently understood as the defilement or desanctification of the human body manifests itself differently. Like Mundinus, he must have known that anatomical studies involving opening (or boiling) the bodies of the deceased were not overtly forbidden by the Church, and yet, judging by the introduction to his book on anatomy (1345), he also chose to (mis-)understand the Church’s position on this. Van den Berg quotes Vigevano as follows (I translate from the Dutch, p. 83):

Because the practice of anatomical investigation has been prohibited by the Church, and medical knowledge would be imperfect for as long as it is not accompanied by insights gained from dissection, therefore shall I, Guido of Vigevano, demonstrate the anatomy of the human body by means of faithful images [that is, drawings], which makes it possible to study anatomy without being troubled by smells [probably a reference to decomposing flesh].

Van den Berg points out the ostensible contradiction in this statement, which amounts to Vigevano saying that he practices anatomy because the Church forbids it. However, the true intention of the Italian anatomist emerges, he observes, when one reflects on the sense of providing anatomical drawings: by providing these illustrations, Vigevano was intent on preventing future anatomists from “sinning” by cutting and opening up the bodies of the dead. At the same time the Dutch philosopher hastens to point out the conspicuous hypocrisy on the part of Vigevano: for the sake of his successors, and for the sake of his book, Vigevano himself must of necessity have “sinned” by dissecting and observing the structure of the human body.

The point of all of this is that both Mundinus and his student Vigevano were sufficiently persuaded of the sanctity of the human body (of the deceased) that – notwithstanding the fact that the Church did **not** prohibit the dissection of cadavers by anatomists – they nevertheless continued believing that it would be a significant sin to defile or violate human corpses by opening them up, even if this was done in the interest of science. They displayed nothing less than a blind spot as far as the Church’s affirmative position on anatomical procedures was concerned, evidently motivated by a deep-rooted belief that, as the Paulinian dictum has it, “...your body is a temple of the Holy Spirit within you, whom you have from God” (1 Corinthians 6: 19). From this one can infer that it would equally have been regarded as a sin by them if the body of a living person had been “opened up” by physicians.

How does this 14th-century perspective compare with the attitude towards the human body that one witnesses in today's world? Does one perceive a similar deference, or perhaps rather reverence, for the human body today? Putting it plainly, the medieval detour above, puts current practices involving the human body in a perspective that should be unsettling disconcerting and downright disturbing to anyone who values their own body, and those of others, for the well-nigh miraculous living entity it is. Anyone who doubts this merely has to take note of the many instances of one's body recovering from serious illness.

Returning to the issue of violating the body, for a long time, anatomists, physicians and surgeons have no longer been bothered by the thought that it might be sinful, or "wrong" to open up human bodies (in anatomy or during surgery) when this is done to further the health or recovery of the person whose body it is. But somewhere along the line the attitude that one must presuppose on the part of such well-meaning scientists and physicians changed. Unless this is assumed, one cannot possibly explain the veritable contempt, if not hatred, for human bodies that arguably underpins the development of pseudo-vaccines (referred to at the outset in this article), which demonstrably change the bodies of people in whom they are injected, into something that is no longer what they were before the injection. If you doubt this, consider this abstract of the study by Oller, Santiago & Broudy (2025):

The CDC denies that COVID-19 injections from Pfizer, Moderna, or Novavax can cause magnetism, even at the site of the injection. The CDC claims that the three ferromagnetic metals consisting of iron, cobalt, and nickel, and the rare earth chemicals used in magnets cerium, hafnium, lanthanum, gadolinium, and erbium are not in the US approved injectables. However, a 2024 study using inductively coupled plasma-mass spectrometry (ICP-MS), detected all these and many other undeclared elements in lots of Pfizer, Moderna, and five other brands of COVID-19 injectables. By contrast with the CDC denials, James Giordano, who has become Director of the Defense Advanced Research Projects Agency (DARPA), has argued since 2018 that the human brain is the battleground for DARPA's "disruptive technologies" of warfare using magnetic nanoparticles delivered "intranasally, intravenously, or intraorally" all without surgery to achieve "mind-control" by adjusting the frequencies, power, and directionality of the electromagnetic forces. The science of magnetofection is little known but has been under development for decades. We explain it here and ask, could militarized experimentation with magnetic nanoparticles be involved in causing the documented outcomes of proteinaceous clotting, cardio-vascular conditions, strokes, new autoimmune diseases, unprecedented rapidly developing "prion diseases", "turbo" cancers, and sudden deaths many of these occurring in otherwise young and healthy recipients of the experimental COVID-19 injectables? The research discussed in this paper implies that an affirmative answer cannot be ruled out.

If the use of "disruptive technologies" pertaining to "warfare using magnetic nanoparticles" which are injected into the human body – supposedly, and ironically, for "protecting" it against the effects of a "lethal" pathogen called the "novel coronavirus" – which was probably manufactured in a laboratory (Dellatto 2023; Henein 2023) – does not strike one as an assault on the integrity and intrinsic value of one's body (or its sanctity), I would argue that one lacks a certain value-orientation that is essential for human life to survive, and to flourish. Anyone who approves of the procedures described in the abstract above, displays nothing less than abject nihilism – something the 14th-century anatomists discussed earlier certainly did not display.

Furthermore, the study cited above is one of many – too many to refer to here. Everywhere one looks you find similar scientific reports (never encountered in mainstream media) on the devastating outcomes the COVID ‘vaccines’ (particularly the mRNA varieties) have had on the bodies of millions of people who took the injection in good faith, never suspecting that they were nothing more than human guinea pigs. One could go on and on about this – study after study reveals the ineradicably detrimental effects of the COVID ‘vaccines’ among their recipients.

Perhaps the final blow to our bodily integrity and its irreplaceable value comes from a 2023 study, where the researchers found that – contrary to what so-called fact-checkers had claimed – “...mRNA COVID vaccines permanently integrate into the DNA of some COVID-vaccinated people.” Put bluntly, it has the capacity to alter human DNA, changing one from Homo and Gyna sapiens into something else, namely a biogenetically altered “variation” on our naturally evolved hominin species. Does anyone have the right to use, or abuse, genetic science to change the human body in what can only be described as a violent, violating, manner? Arguably not.

It is superfluous to labour the point further; it has been shown that, compared to the value attached to the human body in the 14th century, as witnessed in the refusal of two anatomists, to “sin” by dissecting the deceased human body, judging by the consequences of receiving (particularly the mRNA) COVID jab in the present time, powerful agencies have no compunction about defiling and damaging the bodies of human beings. This is abundantly demonstrated by many scientific studies that reveal the detrimental, and in many instances lethal, effects on people’s bodies of the contents of these pseudo-vaccines. This cynical disregard for the value and moral integrity of the human body – clearly perceptible in 14th-century attitudes – is symptomatic of a reprehensible, pervasive nihilism on the part of the “people” who have orchestrated the unconscionable assault in question, and constitutes the most encompassing “crime against humanity” in recorded history.

Thorough attention is also given to two heuristic sources: firstly, Habermas's theory of the three divergent “interests” which guide three distinct groups of sciences, and which repudiate the previously accepted conception of scientific practice being “neutral” or “disinterested”. Secondly, Lacan's psychoanalytic theory of “the four discourses” is scrutinised, which similarly discloses the fact that language is not disinterested either; insofar as it unavoidably promotes some kind of power. Against this backdrop it is theoretically understandable what motivated the (attempted) large-scale democide, which manifested itself in 2020.

KEY WORDS: defilement, human body, reverence, techno-science, COVID-19, “vaccines”, nihilism

TREFWOORDE: verontreiniging, menslike liggaam, eerbied, tegno-wetenskap, COVID-19, “entstowwe”, nihilisme

OPSOMMING

Dit waarskynlik nie moeilik vir ingeligte mense om die idee van “die verontreinigde liggaam” met sommige van die gebeure oor die afgelope ses jaar in die wêreld te verbind nie. Groeiende wetenskaplike getuienis dui daarop dat die veronderstelde COVID-19-“entstowwe” mikroskopiese voorwerpe bevat wat die menslike liggaam kwalitatief omvorm tot iets wat dit nie vóór die toediening van die inspuiting was nie. Hierdie verreikende gebeure kontrasteer drasties met houdings teenoor die menslike liggaam in die verre verlede, wat die historiese konteks

voorsien om tydgenootlike ontwikkelinge beter te begryp. Hierdie konteks dateer terug na die 14de eeu, toe die pous 'n dekreet (bul) uitgereik het wat tydens die kruistogte 'n verbod op die opnsy van 'n gesneuwelde soldaat se liggaam geplaas het omdat dit teenstrydig was met die Katolieke Kerk se sakramente, waarvolgens die mens se liggaam as heilig beskou is. Daarbenewens het twee vroeë anatome van die tyd, Mundinus en Vigevano, eweneens geweier om lyke oop te sny vanweë hul eerbied vir die menslike liggaam, al het die Kerk nie wat die anatomie betref so iets verbied nie. In teenstelling met die Middeleeuse opvatting, wat die verontreiniging van die liggaam verwerp het, is daar tans steeds toenemende getuienis dat sodanige verontreiniging reeds geruime tyd aan die gang is, spesifiek in die vorm van die tegnowerenskaplike konstruksie van die sogenaamde “nuwe koronavirus” – wat demonstreerbaar geen natuurlike entiteit is nie – asook, nog erger, van (veral) die mRNA pseudo-entstowwe, wat gedeeltelik bioties, gedeeltelik tegnies van aard is.

Vir diegene wat oningelig is, mag dit na Grieks klink, dog die bewyse hiervoor is in die vorm van patente deur dapper verklikkers aan die lig gebring. Bowendien bring meer en meer wetenskaplike studies in Emosiebelaaide woord tydskrifte aan die lig dat die uitwerking van hierdie substansies, wat in biljoene mense se liggame gespuit is, verreikend van aard is op 'n negatiewe manier. Die gevolge wissel van ernstige patologiese simptome tot sterftes. Daar word na hierdie studies verwys daaruit aangehaal, en dit wat nou in die openbare ruimte toeganklik is, word onder die loep geneem en bespreek, deur byvoorbeeld te wys op die media-onderdrukking van gegewens oor die toenemende sterftes onder diegene wat goedertrou die “inspuiting” aanvaar het. 'n Belangrike aspek van die argument fokus op die vraag wat die moontlike motivering was/is vir die afkeurenswaardige aanslag teen die mensdom via tegnowerenskaplike middele. Om hierdie vraag te beantwoord, word daar uitvoerig aandag gegee aan twee heuristiese bronne: Habermas se teorie van die drie uiteenlopende “belange” wat onderliggend is aan drie verskillende groepe wetenskappe, en wat die voorheen aanvaarde opvatting dat wetenskapsbeoefening “neutraal” of “waardevry” is die nek omdraai. Tweedens word Lacan se psigoanalitiese teorie van “die vier diskoerse” onder die loep geneem, wat eweneens aan die lig bring dat *taal*, vir sover dit onvermydelik die een of ander soort mag bevorder, nie “onskuldig” is nie. Teen hierdie agtergrond kan verstaan word op watter gronde die grootskaalse (poging tot) mensemoord wat in 2020 kop uitgesteek het ontkiem en gegroei het. Op die keper beskou, is dit 'n manifestering van radikale nihilisme, wat met woord en daad teengestaan moet word.

Inleiding: Laat-Middeleeuse opvattinge oor die menslike liggaam

In die lig van wat in die loop van ongeveer die afgelope ses jaar dwarsoor die wêreld gebeur het – sedert die aanvang van die sogenaamde “pandemie” – is dit waarskynlik nie moeilik vir ingeligte mense om die idee van “die verontreinigde liggaam” met sommige van hierdie gebeure te verbind nie. Daar is byvoorbeeld groeiende wetenskaplike getuienis dat die veronderstelde COVID-19-“entstowwe” mikroskopiese, nanoskaalvoorwerpe bevat (Oller, Santiago & Broudy 2025; sien ook Dmitry 2023) waarvan die uitwerking op die menslike liggaam daarop neerkom dat laasgenoemde kwalitatief nadelig omvorm word tot iets anders as wat dit vóór die toediening van die inspuiting was (meer hieroor in wat volg). In vergelyking met hierdie verreikende gebeure in die huidige tyd mag 'n mens vermoed dat soortgelyke verskynsels in die verre verlede waarskynlik afwesig was, wat by nadere ondersoek wel blyk die geval te wees, ofskoon hierdie verlede juis die historiese konteks voorsien om tydgenootlike ontwikkelinge beter te begryp.

Die tersaaklike historiese gebeurtenisse dateer terug na die begin van die 14de eeu, toe 'n pouslike bul (so genoem vanweë die loodseël of “bulla” wat die outentisiteit daarvan bevestig het) deur Pous Boniface VIII uitgereik is, met die dekreet dat die Katolieke Kerk 'n verbod op die opnsy van 'n oorlede persoon se liggaam plaas omdat dit teenstrydig was met die Kerk se sakramente. Die omstandighede waaronder hierdie bevel uitgevaardig is, was die sewe kruistogte wat daarop gemik was om Jerusalem van Mohammedaanse besetting te bevry, wat deur die Nederlandse fenomenoloog, J.H. Van den Berg, in die eerste van sy boeiende tweevolumestudie, getitel *Het Menselijk Lichaam, Deel Een – Het Geopende Lichaam* (1959) onder die loep geneem word. Teen die agtergrond van Hippokrates se benadering tot mediese behandeling, fokus hierdie volumes op die veranderende opvattinge ten opsigte van die menslike liggaam vanaf ongeveer die 14de tot die 20ste eeu.

GEDurende die kruistogte – so herinner Van den Berg (1959: 74-81) ons – was dit klaarblyklik onaanvaarbaar om belangrike figure onder die gesneuwelde soldate in die grond van 'n vreemde land te begrawe. Die alternatief, om hul liggame terug te stuur na Europa, het voor die onoorkomelike probleem te staan gekom dat hul vlees in die hitte sou ontbind. Daar was immers geen verkoelings- of bevroingsfasiliteite soos vandag nie. 'n “Oplossing” hiervoor was om die lyke te kook, die vlees van die geraamte te verwyder en in die vreemde land te begrawe, en die skelet terug te stuur na die oorledene se land van oorsprong. Die pouslike bul waarna vroeër verwys is, het op hierdie praktyk betrekking gehad, en het dit ondubbelsinnig verwerp (Van den Berg 1959: 79):

Zij de lijken stuksnijden en koken met het doel de beenderen, door deze behandeling van het vlees gescheiden, ter begrafnis naar het eigen land te zenden, zijn verstoten van de sakramenten.

Van den Berg maak dit dus duidelik dat die pouslike bul die gebruik om die beendere van belangrike gesneuweldes langs die weg van bogenoemde prosedure na hul tuislande te vervoer om daar ter aarde bestel te word, uitdruklik deur die pous verwerp en dus verbied is. Hy haal verder uit die bul aan (p. 80), waar hierdie praktyk as “wreed uit elkaar slaan van het lichaam” en “afschuwelijk voor het aangezicht van de verheven God” beskryf word, om die ernstige lig te beklemtoon waarin hierdie saak beskou is. Hy maak ook die (soos weldra sal blyk) belangrike opmerking dat die pouslike bul geen woord oor anatomiese “opening” van die liggame van dooie mense rep nie.

Die rede vir bostaande uitbreiding op hierdie ietwat grusame historiese verskynsel is om die aandag te vestig op die intrinsieke waarde, of selfs die heiligheid waarmee die menslike liggaam tydens die Christelike Laat Middeleeue bejeën is. Dit blyk immers uit die afgrype waarmee die verskeuring van lyke, soos hier bo beskryf, bejeën is, selfs wanneer die rede daarvoor begrypbaar was. Soos Van den Berg verder demonstreer, was dit nie tot die pouslike bul se verwerping van die liggaamlike verbrokkelingspraktyk tydens die kruistogte beperk nie. Om die waarheid te sê, dit blyk uit Van den Berg se skerpsinnige interpretasie van die benadering van twee van die vroegste anatome in die geskiedenis – Mundinus (Mondino De'Luzzi) en Vigevano (Guido da Vigavano) – tot die vraag of dit geregverdig is om die menslike liggaam te “open” (met ander woorde, in die gang van anatomiese ondersoek oop te sny), dat hulle eweneens sodanige praktyk verwerp het. Van den Berg (1959: 82) gebruik die woord “doordrongen” om te beklemtoon dat hulle “deurdring” was van die gees van sodanige verwerping, in weerwil van die feit dat die pous **nie** die anatomiese praktyk (om lyke oop te sny ten einde die nodige waarnemings wat op hul wetenskap betrekking het uit te voer) belet het nie.

Anders gestel, uit Van den Berg se werk blyk dit dat al die beskikbare getuieis daarop dui dat hierdie anatome die menslike liggaam, wat hulle bestudeer het, as heilig en onskendbaar beskou het – soveel so dat hulle selfs weggedeins het van bepaalde handeling wat argumenteerbaar nodig was vir die produktiewe bedryf van hul wetenskap.

By Mundinus het hierdie uiters konserwatiewe houding na vore gekom in sy weiering om die rotsbeen (*basilar bone*) – ’n onderdeel van die hoofskedelbeen, met ’n kritiese funksie ten opsigte van die strukturele integriteit van die skedelbasis en -holte – te kook ten einde die bestudering daarvan te vergemaklik. Hierdie been is so gekompliseerd dat dit sorgvuldige waarneming vereis, wat gedurende daardie tyd (die 14de eeu) onmoontlik was sonder die verwydering van alle liggaamsweefsel nadat dit gekook is (wat natuurlik ook ontbinding verhoed het). Die eienaardige ding is dat, soos reeds kortliks genoem, Mundinus se weiering nie eksplisiet deur die Kerk verbied is nie. Net soos Vigevano ná hom, kon hy beendere kook ten einde anatomiese studie te vergemaklik, en tog het hy homself hiervan weerhou en daarna verwys as ’n “sonde” wat hy “vermy” (Van den Berg 1959:81). Van den Berg merk op dat Mundinus waarskynlik hiervan bewus was. Die weerklank van laasgenoemde se verwerping van anatomiese praktyke, soos die oopsnyding en kook van lyke, met die pouslike bul ten opsigte van die verbod van dooie liggamme, is nietemin opvallend.

By Vigevano, Mundino se leerling, word die weiering om wat hy klaarblyklik as die verontreiniging (of ontheiliging) van die menslike liggaam beskou het, op ’n ander wyse gemanifesteer. Hy het waarskynlik ook, soos Mundinus, geweet dat anatomiese navorsing wat die oopsny of kook van lyke behels nie uitdruklik deur die Kerk belet is nie. Desnietemin, te oordeel aan die inleiding van sy boek oor anatomie (1345), het hy eweneens verkies om die kerklike standpunt hieroor te “misverstaan”. Van den Berg haal Vigevano as volg aan (1959:83):

Aangezien het verrichten van anatomisch onderzoek door de kerk is verboden, en medische kennis onvolmaakt moet heten zolang zij niet gepaard gaat met ontleedkundig inzicht, daarom zal ik, Guido van Vigevano, de anatomie van het menselijk lichaam demonstreren aan de hand van getrouwe afbeeldingen, welke afbeeldingen tevens mogelijk maken anatomie te bestuderen zonder deur de reuk gehinderd te zijn. [Waarkynlik ’n verwysing na ontbindende liggaamsweefsel; B.O.]

Van den Berg vestig die aandag op die oënskynlike teenspraak in hierdie stelling, wat daarop neerkom dat Vigevano sy eie praktisering van anatomie regverdig met die **verbod** wat die Kerk daarop geplaas het. Die ware bedoeling van die Italiaanse anatoom word egter duidelik, so merk hy op, wanneer ’n mens oor die sin van die anatomiese tekening nadink: Deurdat hy hierdie illustrasies voorsien, wou Vigevano toekomstige anatome verhoed om te “sondig” deur die liggamme van dooies oop te sny. Terselfdertyd haas die Nederlandse fenomenoloog om op Vigevano se opvallende skynheiligheid te wys: Ter wille van sy nakomelinge en ter bevordering van sy eie boek moes Vigevano self noodwendig “gesondig” het deur die oopsny, ontleding en waarneming van die struktuur van die menslike liggaam.

Die rede vir bostaande uitbreiding op die twee Italiaanse anatome se paradoksale houding ten opsigte van die beoefening van anatomie, is om te beklemtoon dat beide Mundinus en sy leerling, Vigevano, genoegsaam van die heiligheid en onskendbaarheid van die menslike liggaam (in hierdie geval van die dooies) oortuig was, dat – ongeag die feit dat die Katolieke Kerk **nie** die ontleding van lyke deur anatome verbied het nie – hulle desnietemin volgehou het met hul oortuiging, dat dit ’n kardinale sonde sou wees om lyke van mense te verontreinig deur hulle oop te sny, selfs al sou dit in die belang van die wetenskap wees. Hulle het niks

minder as 'n blinde kol vertoon vir die Kerk se bevestigende posisie wat anatomiese prosedures betref nie, klaarblyklik gemotiveer deur die diepgewortelde oortuiging dat – soos die Pauliniese uitspraak dit ste “... jou liggaam is 'n tempel vir die Heilige Gees in jou, wat jy van God het” (I Korinthe 6:19). Hieruit kan 'n mens aflei dat dit eweseer vir hulle 'n sonde sou wees indien die liggaam van 'n lewende persoon by wyse van 'n operasie deur snykundiges “geopen” sou word (wat lank reeds 'n onbevraagtekende mediese gebruik is).

Hedendaagse gebruike ten opsigte van die menslike liggaam

'n Mens mag wonder hoe hierdie Laat Middeleeuse opvattinge oor die menslike liggaam met die huidige tyd vergelyk, maar lesers sal onthou dat daar aan die begin van hierdie artikel reeds 'n vlugtige aanduiding gegee is van wat 'n mens kan verwag – toe daar na die steeds vermeerderende wetenskaplike navorsing verwys is, waaruit blyk dat die sogenaamde COVID-19-“entstowwe” geensins “entstowwe” in die tradisionele sin is nie. Intendeel, soos reeds kortliks genoem, bring die resentste studies (byvoorbeeld Oller, Santiago & Broudy 2025) aan die lig dat hulle eintlik eksperimenteel van aard is, en bowendien 'n kwalitatief transformerende, detrimentele uitwerking op mense se liggame het. Hieruit kan reeds afgelei word dat daar vandag, in wat veronderstel is om (tegn-)“wetenskaplike” kringe te wees, geen vergelykbare eerbied vir die menslike liggaam bespeur kan word nie – al is dit natuurlik die geval dat eerbied vir die liggaam by sekere organisies (soos kerke) en individue steeds die opvatting mag wees. Wat dit betref, verskaf die Middeleeuse ompad, soos hier bo uiteengesit, huidige mediese en farmaseutiese praktyke waarby die menslike liggaam betrokke is, in 'n perspektief wat na regte hoogs ontstellend behoort te wees vir iedereen wat hul liggaam, asook dié van ander mense, waardeer as die vrywel wonderbaarlike entiteit wat dit is. Enigiemand wat dit betwyfel, hoef slegs kennis te neem van die vele gevalle van die herstel van 'n mens se liggaam ná 'n ernstige siekte, wat die liggaam se vermoë om sigself te genees, bevestig soos hierdie uittreksel eksplisiet aandui (American Chemical Society):

Almost everyone is born with one or more kinds of innate immunity or defenses against things that could hurt us. Examples of these defenses include our skin; tears (to get rid of dust/bugs/germs); mucus (like snot to trap germs/dust, which we sneeze and cough up, or swallow and excrete); saliva (to break down pathogens, or disease-causing germs); and stomach acid (to kill foreign particles that we've swallowed). When you get a fever, it's your body's way of fighting the infection, because by raising our body's temperature, we make it difficult for pathogens to multiply. More examples include the way that blood clots work to stop bleeding, and how scabs form over wounds as they heal. These are all ways your body works naturally to protect you!

Wat die kwessie van die verontreiniging van die liggaam betref, is dit natuurlik lank reeds die geval dat anatome, mediese dokters en snydokters hulself geensins meer oor die vraag bekommer of dit moontlik “sondig” of moreel verkeerd mag wees om menslike liggame oop te sny nie, mits dit gedoen word (in die geval van lewendes) met die veronderstelde doel om hul gesondheid of herstel van 'n siekte daardeur te bevorder. 'n Mens moet egter aanneem dat hierdie benadering by welmenende mediese (en farmaseutiese) wetenskaplikes intussen by sommige verander het. Sonder 'n sodanige aanname is dit onmoontlik om die waaragtige minagting, indien nie haat nie, te begryp vir mense en menslike liggame, wat klaarblyklik onderliggend is aan die ontwikkeling van pseudo-entstowwe wat 'n (demonstreerbare) vernietigende uitwerking op mense se liggame het. Indien die akkuraatheid van hierdie stelling

betwyfel word, kan 'n mens slegs die abstrak sorgvuldig oorweeg van die artikel deur Oller, Santiago en Broudy (2025) waarna hier bo verwys is, en in gedagte hou dat dit maar één van vele is wat die afgelope tyd in invloedryke wetenskaplike tydskrifte verskyn het (die volle artikel kan gelees word deur die skakel in die bibliografie te volg):

The CDC denies that COVID-19 injections from Pfizer, Moderna, or Novavax can cause magnetism, even at the site of the injection. The CDC claims that the three ferromagnetic metals consisting of iron, cobalt, and nickel, and the rare earth chemicals used in magnets cerium, hafnium, lanthanum, gadolinium, and erbium are not in the US approved injectables. However, a 2024 study using inductively coupled plasma-mass spectrometry (ICP-MS), detected all these and many other undeclared elements in lots of Pfizer, Moderna, and five other brands of COVID-19 injectables. By contrast with the CDC denials, James Giordano, who has become Director of the Defense Advanced Research Projects Agency (DARPA), has argued since 2018 that the human brain is the battleground for DARPA's 'disruptive technologies' of warfare using magnetic nanoparticles delivered 'intranasally, intravenously, or intraorally' all without surgery to achieve 'mind-control' by adjusting the frequencies, power, and directionality of the electromagnetic forces. The science of magnetofection is little known but has been under development for decades. We explain it here and ask, could militarized experimentation with magnetic nanoparticles be involved in causing the documented outcomes of proteinaceous clotting, cardio-vascular conditions, strokes, new autoimmune diseases, unprecedented rapidly developing 'prion diseases', 'turbo' cancers, and sudden deaths many of these occurring in otherwise young and healthy recipients of the experimental COVID-19 injectables? The research discussed in this paper implies that an affirmative answer cannot be ruled out.

Indien die benutting van “ontwrigtende tegnologieë” wat op “oorlogvoering deur middel van magnetiese nanopartikels” betrekking het (soos hier bo aangedui) en in mense se liggame ingespuut word 'n mens nie as 'n aanslag op die integriteit en intrinsieke waarde (selfs heiligheid) van mense se liggame tref nie, sou ek wou argumenteer dat daar sprake is van die **afwesigheid** van 'n bepaalde waardeoriëntasie wat onmisbaar is vir die oorlewing en florering van die menslike spesie. Immers: Die toediening van genoemde inspuittings is, ironies genoeg, voorgehou as **noodsaaklike** beskerming teen die uitwerking van 'n “dodelike” patoögen bekend as die “nuwe koronavirus” – wat waarskynlik nie 'n natuurlike oorsprong gehad het nie, maar in 'n laboratorium vervaardig is (Dellatto 2023; Henein 2023) – in teenstelling met die gebruik van ander effektiewe middele soos ivermektien en hidrosiechlorokien (Kennedy 2021:47-145; 2022:16-27). Indien 'n mens die prosedures goedkeur wat in bostaande abstrak beskryf word, sou dit argumenteerbaar blyke gee van volslae nihilisme – die afwesigheid van 'n sin vir intrinsieke waarde – wat beslis nie by die 14de-eeuse anatome wat vroeër bespreek is, bespeur kan word nie.

Bowendien is die studie waarna verwys is, soos reeds opgemerk, slegs een van baie (te veel om vollediglik bespreek te word). Oral waar 'n mens in die “alternatiewe media” soek, vind jy soortgelyke verslae of wetenskaplike studies – wat nêrens in hoofstroommedia gerapporteer word nie – oor die verpletterende uitwerking wat die sogenaamde COVID-(veral mRNA)-“entstowwe” op die liggame van miljoene mense gehad het, wat goedertrou en niksvermoedend die inspuiting geneem het, min wetende dat hulle niks meer as menslike proefkonyne was nie. So het Roh Jung, Suh, en Kim (2024) byvoorbeeld in 'n internasionale mediese tydskrif volgens die artikel se abstrak as volg verslag gedoen:

Background

The challenges of the COVID-19 pandemic extend to concerns about vaccine side effects, particularly potential links to neurodegenerative diseases such as Alzheimer's disease (AD).

Aim

This study investigates the association between COVID-19 vaccination and the onset of AD and its prodromal state, mild cognitive impairment (MCI).

Design

A nationwide, retrospective cohort study leveraging data from the Korean National Health Insurance Service was conducted.

Methods

The study, conducted in Seoul, South Korea, analyzed data from a random 50% sample of city residents aged 65 and above, totaling 558 017 individuals. Participants were divided into vaccinated and unvaccinated groups, with vaccinations including mRNA and cDNA vaccines. The study focused on AD and MCI incidences post-vaccination, identified *via* ICD-10 codes, using multivariable logistic and Cox regression analyses. Patients with vascular dementia or Parkinson's disease served as controls.

Results

Findings showed an increased incidence of MCI and AD in vaccinated individuals, particularly those receiving mRNA vaccines, within three months post-vaccination. The mRNA vaccine group exhibited a significantly higher incidence of AD (odds ratio [OR]: 1.225; 95% confidence interval [CI]: 1.025–1.464; $P=0.026$) and MCI (OR: 2.377; CI: 1.845–3.064; $P<0.001$) compared to the unvaccinated group. No significant relationship was found with vascular dementia or Parkinson's disease.

Conclusions

Preliminary evidence suggests a potential link between COVID-19 vaccination, particularly mRNA vaccines, and increased incidences of AD and MCI. This warrants the need for further research to elucidate the relationship between vaccine-induced immune responses and neurodegenerative processes, advocating for continuous monitoring and investigation into the vaccines' long-term neurological impacts.

Om hierdie bevindinge ietwat te verhelder, verduidelik Bergman (2024) hulle as volg:

A leading American epidemiologist has warned the public that Covid mRNA “vaccines” are a “chemical lobotomy” that “cause severe brain damage and DEVASTATE mental health.”

The warning was issued by renowned McCullough Foundation epidemiologist Nicolas Hulscher.

Hulscher has been one of the leading voices in raising alarms about the dangers of mRNA “vaccination.”

During a new interview... Hulscher warned that a major study [sien Roh, Jung, Suh, en Kim 2024; B.O.] has confirmed that the mRNA injections have caused multiple neurological disorders to surge.

He explains that the spike protein from the COVID shots is entering the brain and causing inflammation.

This inflammation then causes brain damage, leading to severe cognitive impairment. Hulscher revealed that cognitive impairment has skyrocketed by a staggering 140% among those who received mRNA jabs.

'n Mens sou so kon voortgaan – die een studie ná die ander lê die onuitwisbare nadelige uitwerking bloot van die COVID-“entstowwe” op diegene wat hulle ontvang het wat nie eens meer deur die CDC in Amerika geïgnoreer kan word nie (Bergman 2025, 2025a). In die abstrak van nog 'n belangrike onlangse studie oor die “[...] outcomes of myocarditis after mRNA COVID-19 vaccination in Australia” in die mediese tydskrif *Nature's Vaccines* word beweer (Deng, Van Eldik, O'Moore, Buttery e.a. 2025):

Clinical progression and medium-long term morbidity from myocarditis following mRNA COVID-19 vaccinations remains an important but undefined public health concern. We conducted prospective follow-up of individuals with either confirmed or probable myocarditis following monovalent Pfizer-BioNTech BNT162b2 or Moderna mRNA-1273 vaccination between 21 April 2021 and 5 July 2022 in Australia. Of 256 individuals who consented to follow up, mostly males following a second dose, 60% (133/221) had ongoing symptoms at 3-6 months and 35% (81/231) at 12-18 months. Self-reported ongoing exercise restrictions, medication requirements, and hospital re-presentations were associated with ongoing symptoms, as was a lower self-reported health status and quality of life.

Dit is waarskynlik oorbodig om verdere getuienis van die dodelike aard van wat aanvanklik voorgehou is as die “reddende” middel teen COVID-19 (Kennedy 2021: 47-145; 2022: 16-27) hier te verstrek, in weerwil van oorvloedige aanduidings dat hierdie pseudo-entstowwe juis die teenoorgestelde uitwerking gehad het, soos ondubbelsinnig uit Robert Malone en Denis Rancourt (Malone 2023) se navorsing blyk. Reeds in 2023 het die dodetal wat aan die toediening van dié “entstowwe” toegeskryf kan word op 17 miljoen gestaan. In die loop van sy verduideliking van sy navorsingmetode – met ander woorde, hoe hy uitgekom het by die totaal van 17 miljoen sterftes wat aan die “entstowwe” toegeskryf kan word – verklaar dr Rancourt (in die getranskribeerde teks van sy mondelinge aanbieding (Malone 2023)):

And so if we look at, this is how we prove that the vaccines were actually causing the death, is that every time you rolled out a dosed [sic], you got immediately following an excess mortality. So this is the case of Israel. So doses one and two, then the first booster, the second booster, and so on. And you can do it by age group like we're doing it here. You start with the most elderly and you go down by age.

And what you find is that by age, the toxicity of the vaccine, because we come to understand that the vaccine is a toxic substance that each person is going to react to differently, just like in toxicology, that if you give more doses, it's more dangerous because there's damage from the first doses. All the principles of toxicology are being followed here in addition to the high age dependence. So what we found is that there is an exponential increase in the toxicity of the vaccine per dose. And the doubling time by age is four or five years of age. So your risk of dying per injection doubles every four or five years in age.

Geen wonder nie dat Ed Dowd (Lindfield 2025) – 'n datadeskundige – in 'n resente onderhoud daarop wys dat daar tans volgens data wat van versekeringsmaatskappy afkomstig is, ongeveer 5000 mense per week in Amerika sterf van oorsake wat met die COVID-“entstowwe” verband hou – 'n volksmoord op groot skaal. 'n Verontrustende verskynsel rondom hierdie opsien-

barende gebeure is dat die gesinne van gestorwenes, asook ernstig “beseerdes”, deur vrees die stilsweye opgelê word, en dat die hoofstroommedia alle inligting hieroor onderdruk – dit is slegs in alternatiewe media toeganklik.

Dit mag verrassend voorkom dat Pfizer – die farmaseutiese maatskappy wat verantwoordelik is vir een van die mRNA-“entstowwe” wat wêreldwyd vir biljoene mense ingespuut is – self ’n ondersoek uitgevoer het oor die uitwerking daarvan, waarvan ’n vergelyking tussen “gevaksineerdes” en “ongevaksineerdes” deel uitgemaak het. Die resultate is doodgeswyg deur die hoofstroommedia, maar wel deur alternatiewe nuusbronne gerapporteer. Só skryf Dmitry (2024):

This study, conducted under the oversight of European regulators, analyzed health outcomes in over 12 million vaccinated individuals compared with 12 million matched unvaccinated controls. It specifically examined 37 adverse events of special interest (AESIs), ranging from cardiovascular conditions to autoimmune disorders.

While it is generally acknowledged that the unvaccinated population in the study had poorer overall health – evidenced by higher all-cause mortality rates – **the vaccinated population exhibited alarming and undeniable increases in specific conditions directly linked to the vaccine.** [Vetdruk in oorspronklike; B.O.]

Wat egter nie verrassend is nie, is dat die volledige lys van “ongunstige gebeurlikhede” (“adverse events”) wat op “inenting” met Pfizer se mRNA-“entstof” mag – en dikwels wel – volg, nie maklik opspoorbaar is nie, maar tog met behulp van kenners op die gebied van internet-soektogte onder oë geneem kan word (Pastebin 2022). Hierdie lys beloop nie minder as 1295 items nie. Hier is ’n arbitrêr gekose uittreksel van die lys (vanaf nommer 264 tot 279):

Central nervous system lupus
 Central nervous system vasculitis
 Cerebellar artery thrombosis
 Cerebellar embolism
 Cerebral amyloid angiopathy
 Cerebral arteritis
 Cerebral artery embolism
 Cerebral artery thrombosis
 Cerebral gas embolism
 Cerebral microembolism
 Cerebral septic infarct
 Cerebral thrombosis
 Cerebral venous sinus thrombosis
 Cerebral venous thrombosis
 Cerebrospinal thrombotic tamponade
 Cerebrovascular accident [die mediese term vir “beroerte” B.O.]

Uit die inligting wat in hierdie afdeling na vore gebring is, behoort dit begrypbaar te wees waarom daar reeds aan die begin van hierdie artikel gesuggereer is dat – in vergelyking met die Laat Middeleeue – daar weinig tekens is dat die menslike liggaam in die huidige tyd met eerbied bejeën en met intrinsieke waarde bekleed word. Die anatome van die 14de eeu sou tot in hul wese met afgryse geskok wees indien hulle geweet het van die laakbare verontreiniging van die menslike liggaam, soos hier bo aan die hand van verwysings na die uitwerking van “entstowwe” daarop gedemonstreer. Die vraag wat ontstaan, is hoe so ’n weersinwekkende

degenerasie van menslike moraliteit, wat sekerlik deur die tersaaklike gegewens aan die hand gedoen word, moontlik was. 'n Belowende terrein van ondersoek in hierdie verband sou waarskynlik die vraag na “navorsingbelange” wees, aangesien die misdrywe – soos om mense met dodelike chemiese middels in te spuit, wat nietemin as middele tot herstel van 'n dodelike siekte voorgehou is – breedweg in die veld van wetenskapsbeoefing plaasgevind het (en waarskynlik nog steeds plaasvind).

Die “belange” wat wetenskappe begelei

Die bostaande opskrif mag eienaardig voorkom vir diegene wat nog steeds (verkeerdelik) glo dat wetenskapsbeoefening “neutraal” of “waardevry” is, soos wat vroeër die geval was. Wat genoemde beskouing ignoreer, is dat waardes 'n integrale rol in wetenskapsbeoefening speel. In die wetenskapsfilosofie kan 'n mens aantoon dat – soos Alan Chalmers (2013: 12) opmerk – ondubbelsinnige “feite” **nie** wetenskaplike kennis voorafgaan nie; intendeel:

[...] the very idea that the adequacy of our scientific knowledge should be tested against the observable facts would make no sense if, in proper science, the relevant facts must always precede the knowledge that might be supported by them. Our search for relevant facts needs to be guided by our current state of knowledge [...]

Kortweg gestel: wetenskaplike “waarneming” gaan onvermydelik gepaard met – dit wil sê, voorveronderstel – bestaande (wetenskaplike) kennis wat dit moontlik maak om dit wat waargeneem word wetenskaplik te verstaan of interpreteer. Hierdie stelling is analoog aan (en argumenteerbaar ook versoenbaar met) Jürgen Habermas (1971: 196-310; sien ook Bernstein 1976: 191-200) se teorie van die “belange” of “interesse” wat wetenskapsbeoefening begelei – met ander woorde, fundamentele belang (wat waardevoorkeur behels) wat dit – parallel aan Chalmers se opmerking hier bo – moontlik maak om wetenskaplike kennis van 'n sekere aard te verwerf.

Waarop kom Habermas se teorie van begeleidende “belange” neer? Dit artikuleer die korrelasie tussen wat hy die drie “kognitiewe belang” (interesse, waardes) noem, en bepaalde groeperings van wetenskappe wat daardeur “gelei” (of gedryf) word, en wat op hul beurt in drie onderskeibare terreine van menslike bestaan gewortel is. Die drie (metodologies en epistemologies relevante) kognitiewe belang en ooreenstemmende groepe wetenskappe, asook die bestaansterreine waarin hulle gefundeer is, is as volg.

Eerstens onderskei Habermas die **tegniese belang van beheer** (kontrole), wat onderliggend is aan die **empiries analitiese wetenskappe**. Laasgenoemde sluit dissiplines in soos ingenieurswese, fisika, chemie, rekenaarwetenskap, rekeningkunde, maar ook wetenskappe soos psigologie, vir sover dit met die doel van beheer, byvoorbeeld via psigometrie, of beoefen word aan die hand van wat as “psy-ops” bekend staan. Hierdie belang, en die korresponderende groep wetenskappe, is volgens Habermas op **arbeid** (wat onmisbaar is vir oorlewing) as onderskeidende aspek van sosiale menslike bestaan gegrond.

Tweedens is daar die **praktiese** (dit wil sê etiese) **belang van wedersydse verstaan** (begrip), wat die **histories-hermeneutiese wetenskappe** onderlê – insluitend geskiedenis, literatuurstudie, linguïstiek, filosofie, antropologie, kunstgeskiedenis en -teorie, die klassieke, filologie en kommunikasiekunde. Op hul beurt is die praktiese interesse, asook die daarmee ooreenstemmende groep wetenskappe, op die sosiaal-menslike praktyk van **kommunikatiewe interaksie** gebaseer.

Laastens identifiseer Habermas die **emansipatoriese belang** wat die **kritiese sosiale wetenskappe** fundeer en dryf, waaronder sosiologie, sosiale en kritiese psigologie, politieke wetenskap, psigoanalise, kritiese ekonomie en (weereens) filosofie. Laasgenoemde dissipline behoort tot sowel die tweede as die derde groep van dissiplines, omdat dit deur beide die praktiese as die emansipatoriese belange gerig word. Die emansipatoriese interesse is volgens Habermas in (die strewe na) **mag** gefundeer, vir sover dit 'n verskynsel is wat onvervreembaar is van 'n sosiale (menslike) bestaanswyse.

Hoe help Habermas se onderskeid tussen hierdie drie groepe wetenskappe en hul begeleidende belange 'n mens om die voorafgaande uiteensetting van 'n demonstreerbare aanslag teen die menslike liggaam, en tegelykertyd teen die mens, in die huidige tyd beter te verstaan? Dit is nie moeilik om in te sien dat diegene wat met kwade bedoelings wetenskappe soos genetica, farmasie en rekenaarwetenskap benut het om moordwapens in die gewaad van sogenaamde “entstowwe” te vervaardig, gemotiveer is deur die **tegniese interesse van beheer** (of kontrole; wat eintlik ook met die strewe tot **mag** vervleg is) nie. Dit is kenmerkend van die empiries analitiese wetenskappe.

Trouens, in watter mate dit die geval is, is ten beste waarneembaar in die getuienis oor die ware aard van sowel die sogenaamde “nuwe koronavirus” as die mRNA-“entstowwe” wat deur Karen Kingston – 'n ervare biotegniese analitikus wat as verklikker na vore gekom het – blootgelê is. Haar werk is in verskeie media gerapporteer, asook op haar eie “substack”-webwerf, en vestig die aandag op die verstommende biotegnologie wat die skepping van die veronderstelde “virus”, asook die “entstowwe” (wat sy as “biowapens” beskryf) moontlik gemaak het. Op grond van 'n onderhoud met Kingston doen Healthranger (2022) as volg verslag:

In a bombshell interview that features key screen shots of patents, science journal articles and corporate documents, Karen Kingston lays out the argument for mRNA COVID “vaccine” injections actually being **exotic technology implantations** [vetdruk in oorspronklike; B.O.] that can be used to achieve global enslavement and/or genocide... This interview features video screen shots of several key documents.

In die artikel wys Mike Adams (die “Healthranger”) daarop dat Kingston se openbaringe alles behalwe “samesweringsteorieë” is; inteeendeel. Al die elemente of bestanddele van die pseudo-entstowwe wat sy in die onderhoud met Adams opnoem en bespreek (insluitend “magnetic hydrogels” en “soft actuators”) kan in wetenskaplike literatuur opgespoor word. Die verskil is egter dat hulle in die huidige “entstowwe” versamel is, met demonstreerbaar skadelike oogmerke. Die eienskappe van die “magnetic hydrogels” en “soft actuators” in die “entstowwe” word in die relevante wetenskaplike artikeloorsigte beskryf as (Healthranger 2022):

“[...] *having properties of magnetic nanoparticles [which] enable their use as magneto-mechanic remote actuators to control the behavior of the cells encapsulated within the hydrogels under the application of external magnetic fields*”, en “*soft actuators with physical intelligence*” [respektiewelik; B.O.].

Wat Kingston wesenlik na vore gebring het, is dat hierdie “bio-sintetiese strukture” wat deur die pseudo-entstowwe in mense se liggame “geplant” is die kapasiteit besit om gedigitaliseerde inligting te versend en te ontvang, wat genoemde strukture in staat stel om as 'n netwerk binne die liggame van “ingeëntes” te funksioneer. In kombinasie met eksterne kunsmatige intelligensie of KI-vermoëns wat deur 5G-bandwydtesnelheid versnel word, kan hierdie netwerkstrukture volgens Kingston as wapens teen die mensdom gebruik word (Healthranger

2022; Kingston 2023, 2023a; Olivier 2024a). Wat die biotegnologiese konstruksie van genoemde pseudo-entstowwe betref, is die opsienbarende inligting afkomstig van Kingston, dat sowel die “nuwe koronavirus” as die bestanddele van die mRNA-“entstowwe” nanoskaal-hibriede entiteite is; dit wil sê, gedeeltelik bioties en gedeeltelik tegnies. Rhoda Wilson (2022) lewer as volg hierop kommentaar:

Kingston is a biotech analyst with more than 20 years of experience. She has been reviewing research that has been conducted on COVID ‘vaccines’ over more than a decade. “I really want the truth to be understood and the evidence to be seen and evaluated,” she told Adams. So, during the interview, she discussed some of the patents she has found: in particular, quantum dots “because that’s the backbone technology and energy of this AI [artificial intelligence] bioweapon,” she said. “It’s part biology and part technology ... that’s always been the intention of COVID-19.”

Hierdie uitweiding op die ware, maar versteekte, aard van die “koronavirus” en die sogenaamde “mRNA-entstowwe” – wat hulle klaarblyklik **nie** is nie – dien as onweerlegbare demonstrasie dat die tegno-wetenskappe wat instrumenteel was/is in hul uitvinding, deur die **tegniese interesse van kontrole** gerig is, met ander woorde, intrinsiek met die **strewe tot (tegniese) mag** vervleg is. Nodeloos om uit te wys, funksioneer hierdie grondliggende “belange” waarop uiteenlopende soorte wetenskaplike kennis berus grootliks **onbewustelik**, wat die aandag op die dissipline vestig, wat tematies op die fenomeneen van die menslike **onbewuste** gekonstrueer is, naamlik psigoanalise as praktyk en teorie.

Jacques Lacan se teorie van die “vier diskoerse”

Jacques Lacan staan tereg bekend as Sigmund Freud – die “uitvinder” van psigoanalise – se Franse erfgenaam. Afgesien van die noemenswaardige aantal teoretiese en filosofiese bydraes wat Lacan tot psigoanalitiese denke gemaak het, is veral sy teorie van die sogenaamde “vier diskoerse” relevant vir die huidige tema. Die filosoof Fichte is bekend vir sy opmerking dat “[d]ie soort filosofie wat ’n mens kies, ahang van watter soort persoon jy is.” Lacan se teorie kan begryp word as ’n psigoanalitiese uitbreiding daarop, met die klem op magsverhoudinge.

Vir Jacques Lacan (2007; vergelyk ook Olivier, 2012) is ’n “diskoers” ’n spesifieke wyse waarop die wêreld, die samelewing of ander mense benader word, vir sover dit onvermydelik deur **taal** bemiddel word. “Taal” word hier egter nie as onskuldige, neutrale kommunikasie-middel beskou nie; intendeel, “diskoers” kan beskryf word as “taal in die diens van mag”. Bowendien is die sosiale sfeer deurspek met diskoerse, aangesien sosiale verhoudinge deur diskursiewe verhoudinge georden word. Nodeloos om te beklemtoon, gedra mense hulself op verskillende wyses namate hul handeling deur die imperatiewe van verskillende diskoerse gerig word. Jacques Lacan se teorie van die “vier diskoerse” – wat eintlik vier *tipes* diskoers is – verteenwoordig ’n nuttige en insigbevorderende heuristiek, nie slegs vir selfverstaan nie, maar ook vir die verstaan van die onbewuste motiewe wat onderliggend is aan verskillende wetenskappe. Elkeen van die vier diskoerse – die diskoers van die *meester*, van die *universiteit*, van die *histerikus* en van die *analitikus* – dui op ’n eiesoortige, verskillende subjekposisie, mits onthou word dat die menslike subjek deur taal gekonstitueer word.

Individue wat geneig is om hiërargies of outoritaristies te dink en te handel, is gewoonlik in die greep van die **meestersdiskoers** in een van die vele beliggamings daarvan. Patriargie is ’n bekende en steeds wydverspreide meestersdiskoers – die diskoers van die “heerskappy van die vader” – wat in regerings, opvoeding, die besigheidswêreld en kerke funksioneer. Tot

onlangs was die diskoers van neoliberale kapitalisme dié meestersdiskoers van die huidige era, ofskoon dit sigself as ’n beliggaming van die histerikus se diskoers vermom (Olivier 2012). Nodeloos om uit te wys, is individue in die greep van die diskoers van die meester herkenbaar aan hul gewilligheid om om hulself aan enige vorm van gesag (outoriteit) te onderwerp.

Die *diskoers van die universiteit* is die diskoers van *kennis* – ironies nie ’n kritiese, vraagstellende opvatting van kennis nie, maar van die soort kennis wat die sosiale en politieke status quo ondersteun, byvoorbeeld standaardteorieë van ekonomie, wat bestaande ekonomiese magsrelasies in stand hou en versterk. Hierdie diskoers is gepredikeer op ’n opvatting van (wetenskaplike) kennis as sistematies “verenig”, en in beginsel “voltooibaar” (ofskoon so-iets in beginsel onmoontlik is).

Wetenskaplikes wat kennis op hierdie wyse benader, verraai daardeur hul stilswyende verbintenis tot die diskoers van die universiteit, asook geslote kennissisteme. Desnieteenstaande is die universiteitsdiskoers nie versoenbaar nie met die ware aard van wetenskap, wat dit met filosofie deel nie. Sowel wetenskap as filosofie is oop kennissisteme, wat daarop neerkom dat hulle in beginsel selfkrities en oop is vir histories nuwe insigte, ontdekkings en teorieë. Per slot van sake is nie een van hulle in ’n tydlose vakuum gesitueer nie en daarom, soos alle menslike kennis, **hersienbaar** – ’n insig wat reeds millennia gelede in Sokrates se bekende opmerking vervat is, dat die enigste ding waarvan mense kan seker wees, is hoe **min** hulle weet. Dit stem ook ooreen met wat Jacques Derrida (1997: 16-24) die “messiaanse struktuur van ervaring” noem, waarmee hy na die onvoorspelbaarheid van toekomstige sosiale ervaring verwys, asook na die paradoksale idee dat ’n mens “die overwagte moet verwag” (wat natuurlik van die antieke denker Heraklitus, afkomstig is), en dus steeds gereed moet wees vir vir die koms van ’n “messiaanse gebeurtenis”, op ’n tydstop wanneer jy dit die minste verwag. (Derrida praat nie hier van die religieuse idee van ’n Messias of Verlosser nie, ofskoon die idee van ’n histories onspesifiseerbare gebeurtenis metafories daaraan ontleen is.)

Die ware verteenwoordiger van krities vraende, hersienbare wetenskap (en ook filosofie) is die **diskoers van die histerikus**, wat daaraan herkenbaar is dat ’n mens in jou navorsing onder die vaandel van epistemiese bevraging en vraagstelling optree. Daarby voorveronderstel dit ’n opvatting van kennis as struktureel onbepaalbaar, met ander woorde, dat kennis nie alleen op enige gegewe moment **empiries** onvolledig is nie, maar in beginsel onderworpe is aan onsekerheid, oftewel die onbepaalbaarheid (Engels: indeterminacy) van wat Lacan die “onsimboliseerbare reële” noem (dit wat taal oorstyg, dit wil sê wat die grense van taal aandui, soos byvoorbeeld in die geval van traumatiese gebeure; Lacan 1981:53-56). Iets soortgelyks kan in Heisenberg se beroemde onbepaalbaarheidsbeginsel (“indeterminacy principle”) bespeur word, waarvolgens ’n mens nie **terselfdertyd** die snelheid **en** die posisie van ’n elektron in verhouding tot die kern van ’n atoom kan meet nie (Fink 1997:133-134).

Die **diskoers van die analitikus** is herkenbaar in the handelinge van diegene wat nie genoeë neem met blinde onderwerping aan die diskoers van die meester, of met die universiteitsdiskoers, wat die meestersdiskoers dien nie, maar eweneens nie bereid is om sonder meer die onophoudelike bevraagtekening (van beide voorgenoemde diskoerse) deur die diskoers van die histerikus te aanvaar nie. In teenstelling hiermee voer die analitikus se diskoers aan dat historiese bevraagtekening van die verabsoluteerde meesters- en universiteits-diskoerse moet uitloop op die besef dat ’n mens **nie** sonder ’n **gerelativeerde** meestersdiskoers kan klaarkom nie. Met ander woorde, ’n sodanige keuse berus op die insig dat geen meestersdiskoers “finaal” of afdoende kan wees nie, maar dat jy ook nie sonder diskursiewe selfbemaatiging kan funksioneer nie, op voorwaarde dat jou gekose meestersdiskoers deurentyd

bevraagteken word totdat die grense daarvan 'n mens noop om 'n ander meestersdiskoers toe te eien. Waarop hierdie diskursiewe strategie berus, is die poststrukuralistiese insig dat 'n middeweg tussen **syn** (stabiliteit, permanensie) en **wording** (verandering, fluktuering) herhaaldelik gevolg moet word. Postrukuralistiese teorie (filosofie) is 'n voorbeeld van die “saamdink” van syn en wording, met ander woorde, 'n keuse ten gunste van die logika van “sowel as” (“beide en”), in plaas van die Aristoteliaanse logika van “óf dit, óf dat”.

Uit die voorafgaande sal duidelik wees dat die diskursief dominante posisie waarin 'n mens jouself bevind 'n deurslaggewende rol speel in die keuses wat jy maak. Net soos vroeër in die geval van Habermas se belangeteorie, moet 'n mens ook hier vra hoe Lacan se diskoersteorie daartoe bydra om die demonstreerbare verontreiniging van die menslike liggaam deur die “tegnowetenskap” – soos Jean-Francois Lyotard dit sou noem – in die gewaad van veral farmaseutiese tegnologie te verstaan, en watter alternatiewe daarvolgens geïdentifiseer kan word.

Ooglopend is die twee diskoerse onderliggend aan die ontwikkeling van die dodelike pseudo-entstowwe, wat reeds miljoene lewens wêreldwyd geëis het, die van die **meester** en die **universiteit**, waar eersgenoemde die wêreld orden volgens onbevraagtekbare imperatiewe, wat in hierdie geval onmiskenbare totalitêre afmetinge vertoon (Olivier 2024b), terwyl laasgenoemde in die diens staan van hierdie meesterdiskoers. Die diskoerse van die **histerikus** (diskursiewe bevraagtekening) en van die **analitikus** (bemiddeling tussen bevraging en bemagtiging), is kennelik nie verantwoordelik vir die gewetenlose benutting van natuurwetenskaplike en rekenaar wetenskaplike kennis om 'n program van bevolkingsvermindering te loods nie (Dmitry 2024, 2025; Olivier 2023, 2023a, 2023b, 2024); want dit is waarop dit neerkom, hoe ondraaglik die gedagte ook al mag wees, dat wesens wat oënskynlik mense is 'n sodanige mensemoord beplan (en gedeeltelik uitgevoer) het. Die Hippokratiese eed, wat **in beginsel** bindend is wat die handeling van mediese (asook farmaseutiese) wetenskaplikes betref, was klaarblyklik nie voldoende om hierdie moreel afkeurenswaardige dade te verhoed nie, ofskoon die motief agter Hippokrates se formulering daarvan waarskynlik **juis** was dat hy sodanige moontlikheid voorsien het (Olivier 2025).

Terwyl die diskoerse van die histerikus en die analitikus, saam met die kommunikasie-bevorderende geesteswetenskappe en kritiese sosiale wetenskappe, wat onderskeidelik deur praktiese en emansipatoriese belange gelei word, noemenswaardig daartoe sou kon bydra om 'n herhaling van soortgelyke betreurenswaardige verskynsels te verhoed, moet 'n mens verder dink. Daar moet gevra word of 'n **ander** funderende **belang**, of **diskoers**, gekonseptualiseer kan word, wat die grondslag kan wees vir 'n wetenskaplike benadering wat die menslike liggaam – maar inderdaad alle beligaamde wesens – met eerbied vir die ontologiese eiesoortigheid daarvan sou benader.

Slot: 'n Alternatiewe, leidende belang: *Gelassenheit*

'n Leidraad ten opsigte van sodanige alternatief tot die leidende belange en diskoerse wat hier bo bespreek is, word in Martin Heidegger se begrip van *Gelassenheit* ('laat-wees'; 'vrylating') gevind. Wat beteken dit? Anders as die indruk wat deur die woord geskep word, is *Gelassenheit* niks passiefs nie, dog eerder 'n **aktiewe** ingesteldheid wat “dinge toelaat om hulself te wees”. Dit is betekenisvol dat Heidegger (1960:24-26) die begrip ook ten opsigte van tegnologie benut, om aan te dui dat 'n mens nie mag toelaat om daardeur gedomineer te word nie. Volgens Heidegger kom dit daarop neer dat 'n mens gelyktydig “ja” en “nee” moet sê vir tegnologie; *ja*, ek sal tegniese apparate gebruik; *nee*, ek sal nie toelaat dat tegnologie my “eksklusief aan-

spreek (en toeëien)” nie. Daar is immers baie verskillende wyses waarop ’n mens aangespreek word, soos byvoorbeeld deur kuns, of deur die natuur *as* natuur, en nie slegs as ’n tegnologie-benutbare “hulpbron” nie.

Wat argumenteerbaar juis in die huidige tyd gebeur het, is ’n toeëiening van mense (wetenskaplikes) deur die kontrole geörienteerde imperatiewe van die (bio)tegnologie, vir sover die blote tegnologiese kennis en tegniese vaardigheid, om dodelike entiteite soos die “koronavirus” en die sogenaamde COVID-“entstowwe” te konstrueer, aanleiding gegee het tot die aktualisering daarvan. Indien ’n etos van *Gelassenheit* toonaangewend was, sou dit nie gebeur het nie. *Gelassenheit* impliseer ’n oproep en imperatief om alle dinge, anorganies én organies – insluitend mense – **hulself** te laat wees, ooreenkomstig hul intrinsiek-ontologiese eiesoortigheid.

Dit is opmerkenswaardig dat Heidegger (1977: 4; 16-20) ’n fundamentele onderskeid tussen tegnologie en die “essensie” daarvan tref, wat hy “*Gestell*” (‘be-raming’; Engels: *enframing*) noem, en sigself niks tegnologie is nie. *Gestell* funksioneer in die ontologiese register, wat die wyse bepaal waarop die sosiale werklikheid verskyn en georganiseer word – dit wil sê, dit “be-raam” die manier waarop ’n mens na die wêreld kyk. Dit is verhelderend om Heidegger vergelykenderwys te verstaan: die Westerse Middeleeue was ’n “teosentriese” era in die sin dat alle vrae en probleme (religieus, filosofies, sosiaal, ekonomies, polities) teen die agtergrond van die onbevraagtekende geloof benader is, naamlik dat mense ’n bevoorregte plek in God se Skepping beklee. Ofskoon eindelose debatte oor die verhouding tussen God en die mensdom, geloof en rede, asook kerk en staat gevoer is, is die fundamentele aanname ten opsigte van God se **sentraliteit** vir die verstaan van alles op die aarde en daarbuite, volgens die beskikbare getuienis, nie betwyfel nie.

Parallel hieraan konstitueer die “wese” van tegnologie, naamlik *Gestell* (‘be-raming’) die omvattende ontologiese en epistemologiese paradigma of *epistémé* wat implisiet as onbevraagtekende aanname funksioneer, wanneer vrae of probleme vanuit alledaagse “gesonde verstand” of op wetenskaplike vlak benader word, ongeag die onderwerp van ’n gesprek of van navorsing. In die huidige era ontsnap geen sosiale instelling – siviël of militêr – hieraan nie, soos ook duidelik waarneembaar is in die tegnowerenskaplike ontwikkeling en konstruksie van die “nuwe koronavirus” en die pseudo-entstowwe wat hier aan die orde gekom het.

In die lig van die voorafgaande behoort dit duidelik te wees dat, in vergelyking met die intrinsieke waarde wat daar in die 14de eeu aan die menslike liggaam toegeken is – soos waarneembaar in die pouslike verbod op die “opsny” van gesneuwelde soldate se lyke, asook in die weiering van twee baanbrekeranatome om liggame oop te sny – daar vandag by wyse van kontras sprake is van presies die teenoorgestelde. In plaas van getuienis dat die menslike liggaam met eerbied benader word, skroom tegnowerenskaplikes in die huidige tyd glad nie om mense se liggame te oonteer deur hulle met dodelike substansies in te spuit nie, wat – soos hier bo met verwysing na wetenskaplike studies gedemonstreer is – velerlei patologiese toestande veroorsaak, wat dikwels tot die dood lei.

Die ergste slag teen die menslike liggaam se integriteit en onvervangbare waarde is miskien van ’n 2023-studie (Dmitry 2023) afkomstig, waar die navorsers aantoon dat – in teenstelling met sogenaamde “feite-kontroleerders” – “...mRNA COVID vaccines permanently integrate into the DNA of some COVID-vaccinated people”. Anders gestel, het hierdie “entstof” die vermoë om menslike DNA te verander, waardeur *Homo* en *Gyna sapiens* in iets wat geneties kwalitatief anders is, omvorm word, naamlik ’n biogeneties getransformeerde variasie op die natuurlik-geëvolueerde menslike hominien spesie. Het enigiemand die reg om genetiese

wetenskap op hierdie wyse te gebruik – of eerder: te **misbruik** – ten einde die menslike liggaam op gewelddadige wyse te verander? Argumenteerbaar **nie**.

Hierdie siniese verontagsaming van die waarde en morele integriteit van die menslike liggaam (wat so opvallend was in die 14de eeu) is myns insiens simptome van 'n deurdringende, afkeurenswaardige nihilisme aan die kant van diegene wat verantwoordelik is vir hierdie ongekende, gewetenlose aanslag op die menslike liggaam, wat terselfdertyd ook 'n aanval op die diepste wese van die mens is. As daar ooit 'n **wêreldwyse** “misdaad teen die mensdom” gepleeg is, kwalifiseer hierdie sistematiese poging om bevolkings op geslepe wyse te “verminder” inderdaad daarvoor.

BIBLIOGRAFIE

- American Chemical Society. 2023. The healing power of chemistry: How your body is its own bodyguard. ACS: <https://www.acs.org/education/celebrating-chemistry-editions/2023-nw/healing-power-of-chemistry.html> (24 Augustus 2025).
- Bergman, F. 2024. Top epidemiologist sounds alarm: mRNA “vaccination” is “chemical lobotomy”. Slaynews, 24 Julie: <https://slaynews.com/news/top-epidemiologist-sounds-alarm-mrna-vaccination-chemical-lobotomy/> (7 September 2025).
- Bergman, F. 2025. CDC launches official investigation into surging deaths among Covid-vaxxed. Slaynews, 24 Augustus: <https://slaynews.com/news/cdc-launches-official-investigation-surging-deaths-covid-vaxxed/> (24 Augustus 2025).
- Bergman, F. 2025a. Major study confirms covid “vaccines” violate “biological weapons convention”. Slaynews, 6 September: <https://slaynews.com/news/major-study-confirms-covid-vaccines-violate-biological-weapons-convention/> (7 September 2025).
- Bernstein, R.J. 1976. *The restructuring of social and political theory*. Oxford: Basil Blackwell.
- Chalmers, A.F. 2013. *What is this thing called science?* Fourth edition. Queensland: University of Queensland Press.
- Dellatto, M. 2023. Timeline: How the covid lab leak origin story went from ‘conspiracy theory’ to government debate. *Forbes*, 26 Februarie: <https://www.forbes.com/sites/marisadellatto/2023/02/26/timeline-how-the-covid-lab-leak-origin-story-went-from-conspiracy-theory-to-government-debate/?sh=731ef10437b9> (31 Maart 2026).
- Deng, I., Van Eldik, A., O’Moore, M., Buttery, J. et al. 2025. Surveillance and follow up outcomes of myocarditis after mRNA COVID-19 vaccination in Australia. *NPJ Vaccines*, 16 July: <https://www.nature.com/articles/s41541-025-01206-w> (9 Augustus).
- Derrida, J. 1997. The Villanova Roundtable: A conversation with Jacques Derrida. In Caputo, J.D. *Deconstruction in a Nutshell*. New York: Fordham University Press, pp. 4-28.
- Dmitry, B. 2023. New study proves fact checkers wrong: Covid mRNA Vaccines permanently alter human DNA. *The People’s Voice*, 24 Desember: <https://thepeoplesvoice.tv/new-study-proves-fact-checkers-wrong-covid-mrna-vaccines-permanently-alter-human-dna/> (7 Januarie 2025).
- Dmitry, B. 2024. Pfizer’s Buried Vaccinated vs Unvaccinated Study Reveals ‘Shocking’ Cardiac Results among Vaxxed. *The People’s Voice*, 21 Desember: <https://thepeoplesvoice.tv/pfizers-buried-vaccinated-vs-unvaccinated-study-reveals-shocking-cardiac-results-among-vaxxed/> (7 Januarie 2025).
- Dmitry, B. 2025. German prosecutors warn Bill Gates ‘prison Awaits’ as cancer-causing DNA Found in Covid Vaccines. *The People’s Voice*, 14 May: <https://thepeoplesvoice.tv/german-prosecutors-warn-bill-gates-prison-awaits-as-cancer-causing-dna-found-in-covid-vaccines/> (7 Julie 2025).
- Fink, B. 1997. *The Lacanian Subject: Between language and Jouissance*. Princeton: Princeton University Press.
- Fleetwood, J. 2025. Pfizer’s own data confirm injuries match human DNA fragments in its vaccine plasmid – Blood, immune and neurological harms line up exactly. *Modernity*, 2 September: <https://modernity.news/2025/09/02/pfizers-own-data-confirm-injuries-match-human-dna-fragments-in-its-vaccine-plasmid/> (7 September).

- Habermas, J. 1971. *Knowledge and Human Interests*. Shapiro, J.J. (trans.). Boston: Beacon Press.
- Healthranger. 2022. Biotech analyst Karen Kingston unveils PATENTS and documents describing the covid vaccine 5G link, biosynthetic AI nanotech, 'soft actuators' and NEUROWEAPONS implanted with needles. *Citizens News*, 6 Oktober: <https://www.naturalnews.com/2022-10-06-biotech-analyst-karen-kingston-unveils-patents-covid-vaccine-5g-link-biosynthetic-ai-nanotech.html> / <https://citizens.news/663687.html> (24 Mei 2023).
- Heidegger, M. 1960. *Gelassenheit*. Pfullingen: Verlag Neske.
- Heidegger, M. 1977. The question concerning technology. In: *The question concerning technology and other essays*. Vert. Lovitt, W. New York: Harper Torchbooks, pp. 3-35.
- Henein, M. 2023. The proximal origin of a cover up – Part 1. *The Tenpenny Report*, 28 Julie: <https://vaxxter.com/the-proximal-origin-of-a-cover-up-part-1/> (7 Januarie 2025).
- Kennedy, R. F. (Jr). 2021. *The real Anthony Fauci. Bill Gates, Big Pharma and the global war on democracy and public health*. New York: Skyhorse Publishing.
- Kennedy, R.F. (Jr). 2022. *A letter to liberals. Censorship and COVID: An attack on science and American ideals*. USA: Children's Health Defense.
- Kingston, K. 2023. *Calling on law enforcement to SEIZE ALL VACCINE BIOWEAPONS in the USA (feat. Karen Kingston)*. Brighteon Broadcast News, May 23: <https://www.brighteon.com/75e5515c-7849-40da-b31f-0b1dd0cf766f> (24 Mei 2023).
- Kingston, K. 2023a. mRNA vaccines are a sham. People are being injected with nanotech. *The Kingston Report*, 1 Maart: <https://karenkingston.substack.com/p/the-term-mrna-vaccines-is-a-sham> (21 Julie 2023).
- Lacan, J. 1981. *The four fundamental concepts of psychoanalysis. The seminar of Jacques Lacan, Book XI*. Vert. Sheridan, A. New York: W.W. Norton & Co.
- Lacan, J. 2007. *The other side of psychoanalysis; 1969-1970. The seminar of Jacques Lacan, Book 17*. Vert. Grigg, R. New York: W.W. Norton & Co.
- Lindfield, D. 2025. 5,000 Americans killed by Covid 'vaccines' every week, insurance data shows. *Slay News*, 19 September: <https://slaynews.com/news/5000-americans-killed-covid-vaccines-every-week-insurance-data-shows/> (20 September 2025).
- Malone, R.W. 2023. *Not 14M lives saved, but over 17M dead*. Brownstone Institute, 27 November: <https://brownstone.org/articles/not-14m-lives-saved-but-over-17m-dead/> (7 Januarie 2024).
- Olivier, B. 2012. Lacan on the discourse of Capitalism: critical prospects. In Olivier, B. *Intersecting Philosophical planes – philosophical essays*. Frankfurt: Peter Lang Publishers, pp. 47-67.
- Olivier, B. 2015. The tacit influences on one's ways of teaching and doing research. *Alternation, Interdisciplinary Journal of Humanities and Social Sciences*, special edition No. 16, 2015, pp. 346-371 (ISSN 1023-1757).
- Olivier, B. 2023. Beyond Agamben's 'Homo sacer' – The 'pandemic' as final reduction of humanity to 'bare life', Part 2. *Psychotherapy and Politics International*, Vol. 21(1 & 2):1-22. <https://ojs.aut.ac.nz/psychotherapy-politics-international/article/view/27>
- Olivier, B. 2023a. How (most) philosophers have failed humanity. *Phronimon, – Journal of the South African Society for Greek Philosophy and the Humanities*, 2023; #13440, pp. 1-25. <https://doi.org/10.25159/2413-3086/13440>
- Olivier, B. 2023b. Van Orwell se 1984 tot die aktualisering daarvan in 2020-2023. *Tydskrif vir Geesteswetenskappe* 63(3):615-631.
- Olivier, B. 2024. When 'psychopathic' is no exaggeration. *Brownstone Institute*, 22 Januarie: <https://brownstone.org/articles/when-psychopathic-is-no-exaggeration/>
- Olivier, B. 2024a. The limits of artificial intelligence (AI). *Alternation – Interdisciplinary Journal for the Study of the Arts and Humanities in Southern Africa*, Spec. Ed. 43, Open Issue 07, pp. 10-31.
- Olivier, B. 2024b. Dungeons and Dragons archetypes come to life. *Brownstone Journal*, 17 September 2024: <https://brownstone.org/articles/dungeons-and-dragons-archetypes-come-to-life/>
- Olivier, B. 2025. The Hippocratic Oath and the Covid debacle. *Brownstone Journal*, 7 Julie: <https://brownstone.org/articles/the-hippocratic-oath-and-the-covid-debacle/>
- Oller, J.W., Santiago, D., & Broudy, D. 2025. The CDC denies Magnetic elements in COVID injectables while DARPA promotes mind-control research with magnetic nanoparticles migrated to the brain.

- International Journal of Innovative Research in Medical Science*, 10(7):255-271. <https://www.ijirms.in/index.php/ijirms/article/view/2101> (24 Augustus 2025).
- Pastebin. 2022. APPENDIX 1. LIST OF ADVERSE EVENTS OF SPECIAL INTEREST, 1 Maart: <https://pastebin.com/tjRv8jai> (8 Januarie 2023).
- Roh, J.H., Jung, I., Suh, Y., en Kim, M-H. 2024. A potential association between COVID-19 vaccination and development of Alzheimer's disease. *QJM: An International Journal of Medicine*, Volume 117, Issue 10, October, pp. 709–716: <https://academic.oup.com/qjmed/article/117/10/709/7684274?login=false> (7 September 2025).
- Van den Berg, J.H. 1959. *Het Menselijk Lichaam, Deel Een – Het Geopende Lichaam*. Nijkerk: Callenbach Uitgewers.
- Wilson, R. 2022. Covid 'tests' and 'vaccines' are delivering a hybrid biological/technological weapon which is activated by 5G, fibre optics and light. *The Exposé*, 26 Oktober: <https://expose-news.com/2022/10/26/covid-tests-and-vaccines-are-delivering-a-weapon/> (28 Oktober).